

"Ερση Σωτηροπούλου

HOTEL PORTA ROSSA

Θά σέ βάλω κάτω ειπε αυτός
στις τρεις τό μεσημέρι
σέ κενό άέρος
στή θερμοκρασία πού βράζουν τά λουλούδια.
'Εγώ αναπνέω ανάμεσα στό χαλί καί στό πάτωμα.

Αυτή ή γυναίκα είναι γριά
καί κωφάλαλη.
"Όταν κάνει έρωτα
τό σώμα της σφυρίζει
σά νά λές πυροσκή.
Είμαι μέσα στόν καθρέφτη καί κοιτάζω.

Είσαι δική μου φωνάζει (αυτός) από τό ταβάνι.

Αυτή ή γυναίκα είναι νέα
καί μιλάει όλες τίς γλώσσες τοῦ κόσμου.
"Όταν αυτός καταλαβαίνει άφήνει τό δέρμα του
καί πέφτει άπάνω της νά τήν σταματήσει.
Κουνιέται πάνω
κάτω
Μεγαλώνει
Μικραίνει
Γίνεται

Ούρανός
Δράκος
Ποντίκι

Γίνεται

"Ηλιος
Strangers in the night
Μισόφωτο καί δυνατό τσάι καί βροχή
Πήζει
Παγώνει
Καίει

Μπαινοβγαίνει συνέχεια
σάν τή λέξη έγώ
ή κάτι παρόμοιο.

"Όμως τό σώμα της διασχίζει τό δωμάτιο σάν χαρταετός
De Rerum Natura
χωρίς άλφαβητάριο.

Είμαι μέσα στό σώμα μου καί μιλάω.